

An on-line journal

August 2006

Καλωσήρθατε στο ηλεκτρονικό περιοδικό του Νεοελληνικού Τμήματος του Πανεπιστημίου της Νέας Νότιας Ουαλίας. Στο χώρο αυτό δημοσιεύονται κείμενα και ανακοινώσεις των φοιτητών και διδασκόντων του τμήματος κυρίως στην ελληνική γλώσσα. Αυτός ο χώρος είναι αφιερωμένος σε σας, επομένως τα σχόλια και οι ιδέες σας για την ανάπτυξή του είναι για μας πολύτιμα.

Welcome to the cyber-journal of the Unit of Modern Greek Studies of the University of New South Wales. In this section, you will find texts and useful announcements written by the students and teaching staff of the Unit, mainly in the Greek language. This section of the website is dedicated to you; therefore we invite you to send your comments and ideas for its further development.

Θέματα

Όταν πρωτόκουσα τον εθνικό ύμνο

Συλλογικό κείμενο

Ύμνος εις την Ελευθερίαν

Ελευθερία Δάκη

Greek gods in the past and today

Stergoula Parageorgiou

Κύπρος 2006

Αγνή Αρτέμη

Καστελλόριζο: Ένα ελληνικό νησί στα σύνορα Ασίας και Ευρώπης

Πολυξένη Ραπτάκη

Για το θεατρικό έργο "My of-course life"

Ειρήνη Μάλλιαρου

Ένα βιβλίο τη Φωτεινής Επανωμίτη

Ερασμία Μιχαλάτου

Ένα φανταστικό ταξίδι

Δημήτρης Καλλίγερος

Δυο συνεντεύξεις με την Nicole Kidman

Βασίλης Παπαγεωργίου, Χαράλαμπος Μαυρολεύτερος

Theia Athanassia's Guide to being the Perfect Nifi

Theonie Trianta, Maria Kiottos, Marika Comonos

Ελληνοαυστραλοί φοιτητές και Greeklish

Άνθεια Κουρέα, Αδελίνα Πλαίστιδ, Άγγελος Σαλής, Κώστας Καρανασάσης

Ενημέρωση -Επικοινωνία

Κυριακή Φραντζή▲ k.frantzi@unsw.edu.au

Όταν πρωτοάκουσα τον εθνικό ύμνο

ΟΤΑΝ ΠΡΩΤΟΑΚΟΥΣΑ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΥΜΝΟ

Την πρώτη φορά που άκουσα τον Εθνικό Ύμνο ήταν σε μια από τις εθνικές γιορτές και ήμουν στο νηπιαγωγείο στα Λουτρά Μυτιλήνης. Το μόνο που μπορούσα να δω μέχρι να με οδηγήσει η μητέρα μου σε ψηλότερο έδαφος ήταν οι μεγάλες πλάτες αγνώστων ντυμένων σε σκούρα χρώματα. Επίσης υπήρχαν παιδιά του δημοτικού που φορούσαν στολές. (Ειρήνη Μ.)

Τον εθνικό ύμνο της Ελλάδας θα το πρωτοάκουσα το '69 στο σχολείο της Χαλκίδας. Το πρωί τα παιδιά έμπαιναν στις γραμμές και ο ύμνος ακουγόταν. Θυμάμαι ότι υπήρχε ησυχία σε όλο το σχολείο. Όλοι μας καθόμασταν ίσια και σταθεροί. Τα παιδιά που ήξεραν τα λόγια τραγουδάγαν τον ύμνο. Σε λίγο καιρό, τα έμαθα και 'γω τα λόγια τραγουδώντας με τα άλλα παιδιά. Σήμερα που ακούω τον ύμνο μου θυμίζει αυτές τις ημέρες και ανατριχιάζω... (Άγγελος Σ.)

Όταν πρωτοάκουσα τον ελληνικό ύμνο ήμουνα μικρό παιδί γύρω στα έξι χρόνια. Θα πρέπει να ήταν η πρώτη μου χρονιά ως μαθητής στο ελληνικό σχολείο. Προετοιμαζόμασταν για μια παρέλαση για να γιορτάσουμε την ελληνική επανάσταση. Θυμάμαι ότι ήταν όλα τα παιδιά του σχολείου εκεί, μικροί και μεγάλοι, περιμέναμε με προσδοκία τη δασκάλα να βάλει να παίξει στο κασετόφωνο τον ελληνικό ύμνο. Ήμασταν όλοι περιτριγυρισμένοι με ένα κύμα βαθύ με πνεύμα, πάθος και ομορφιά. Σιωπηλοί ακούγαμε τον ύμνο αυτό με ισορροπία σταθερή και τα κεφάλια ψηλά. (Χρήστος Δ.)

Ο Εθνικός Ύμνος της Ελλάδας για μένα είναι πολιτισμός μου και κληρονομία μου. Μου θυμίζει μια ανάμνηση, στην Ελλάδα, εγώ, με την παρέα μου και παίξαμε ποδόσφαιρο μέσα στο δρόμο, στο Τσιρίγο. Ο Εθνικός Ύμνος της Αυστραλίας είναι το τραγούδι της χώρας που γεννήθηκα. (Δημήτρης Κ.)

Ο εθνικός ύμνος της Αυστραλίας μεταδίδει ένα μήνυμα χαράς, ομορφιάς και ελπίδας. Αλλά δε νομίζω ότι λέει αρκετά συγκεκριμένα πράγματα για την ιστορία της Αυστραλίας. Σε κάποια σημεία είναι απλός και γενικός. (Αγνή Α.)

Να σου πω την αλήθεια δεν ξέρω ούτε τον ελληνικό ύμνο ούτε τον αυστραλέζικο. Όταν ήμουνα μικρή τα ήξερα και τα δύο, όμως για να ξέρω κάτι πρέπει να μου αρέσει κιόλας. Όταν ακούω τον ελληνικό Ύμνο όμως χωρίς να ακούω τα λόγια, μου χτυπάει η καρδιά και βλέπω την εικόνα της χούντας. Η Ελλάδα για εμένα είναι ο ελληνικός λαός, περισσότερο από τα βουνά της Ελλάδας και τη φύση, επειδή για εμένα η φύση είναι του καθενός. Ο ελληνικός λαός είναι δυναμικός, έξυπνος και παθιασμένος. (Φαίδρα Ν.)

Ο εθνικός μου ύμνος είναι ο αυστραλέζικος. Σήμερα νομίζω ότι η πρώτη φορά που άκουσα τον εθνικό ύμνο της Αυστραλίας ήταν στο σχολείο. Κάθε πρωί όλο το

σχολείο τραγουδούσε τον εθνικό ύμνο. Αλλά δεν ξέρω το δεύτερο στίχο του. Οι μαθητές του σχολείου τραγουδούσαν στην αίθουσα. Ήταν πάντα κρύο. Έστριβαν αριστερά κι έβλεπαν τη σημαία. Η σημαία ήταν πολύ μεγάλη και ήταν στον τοίχο κάτω από κάτι πλάκες.(Kathleen T.)

Η πρώτη φορά που άκουσα τον Εθνικό Ύμνο της Νέας Ζηλανδίας, ελάχιστο είναι που το ενθυμούμαι, ήτουνα μέσα σε ένα κινηματογράφο, που έπρεπε να σταθούμε για τη βασίλισσα της Αγγλίας. Αν και ήμουνα μικρός θυμούμαι που με πείραξε πολύ. Γιατί αιστανόμουν Έλληνας όχι Άγγλος, και η βασίλισσα της Αγγλίας δεν ήτουνα ιδική μου βασίλισσα.(Βασίλειος Π,)

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΙΑ ΜΕΝΑ

(Terri Elefteria Dakis)
Ελευθερία Γιατρουδάκη

Πρώτα απ' όλα όταν σκέφτομαι την λέξη Ελευθερία ο νους μου πάει στην επιτάφια επιγραφή που υπάρχει στον τάφο του μεγάλου συγγραφέα Νίκου Καζαντζάκη: «Δεν ελπίζω τίποτα. Δεν φοβάμαι τίποτα. Είμαι ελεύθερος».

www.findagrave.com/cgi-bin/fg.cgi?page=gr&GRid=13175203

Για μένα η λέξη Ελευθερία σημαίνει να είσαι εις θέση να κάνεις αυτό που θέλεις όταν θέλεις να το κάνεις. Να μπορείς να πεις την γνώμη σου χωρίς να φοβάσαι τι θα πει ο άλλος. Να είσαι ήρεμος, ανεξάρτητος, μακριά από στεναχώριες, να έχεις ένα προσωπικό σου μέρος που αισθάνεσαι ελεύθερος.

Όπως εγώ που πηγαίνω τακτικά στην Ελλάδα, μου αρέσει το χωριό, η ησυχία και ο φρέσκος αέρας. Μου αρέσει επειδή όταν πηγαίνω εκεί μόνη μου δεν έχω υποχρεώσεις. Δηλαδή, πηγαίνω για ξεκούραση και πρέπει να φροντίζω μόνο τον εαυτό μου.

Είμαι ελεύθερη να κάνω ό,τι θέλω εγώ και να πάω όπου θέλω και όταν θέλω. Αυτό για μένα είναι πάρα πολύ σημαντικό γιατί μόνο έτσι νοιώθω ελεύθερη. Έχω περάσει αρκετές στεναχώριες και κακές εμπειρίες στην ζωή μου και για μένα σε αυτή τη φάση στη ζωή μου έχω ανάγκη να έχω την Ελευθερία μου.

Ελευθερία είναι και τ'όνομα μου και είμαι πάρα πολύ υπερήφανη γι αυτό. Από την Ελλάδα είχα αγοράσει μια κάρτα που λέει την ιστορία καθενός ονόματος. Αυτή η συγκεκριμένη κάρτα λέει για το όνομα Ελευθερία τα εξής : από την αρχαία λέξη «ελευθερία»: η αυτοτέλεια, η ανεξαρτησία, η ικανότητα ν' αποφασίζεις και να κρίνεις για τον εαυτό σου, το αντίθετο της υποταγής και της συμβατικότητας. Συμβολίζει τη γυναίκα που αντλεί δύναμη από τον εαυτό της, και ξέρει να τη χρησιμοποιεί σωστά, την άρνηση κάθε εξωτερικής δέσμευσης και την υπευθυνότητα στην τήρηση των υποσχέσεων που δίνει.

Όταν ένας σκέπτεται την Ελευθερία βέβαια το μυαλό του πάει πίσω στην ιστορία μας που η Ελλάδα ήταν 400 χρόνια σκλαβωμένη στους Τούρκους. Η φράση «Ελευθερία η Θάνατος» έρχεται στο νου μου.

Στις 25 Μαρτίου 1821, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός σήκωσε την Ελληνική Σημαία στο Μοναστήρι της Αγίας Λαύρας στην Πελοπόννησο και άρχισε την επανάσταση εναντίον των Τούρκων. Ο λαός φώναζε «Ελευθερία η Θάνατος».

:

www.explorecrete.com/history/march.html

Η Ελληνική μας σημαία έχει εννέα γραμμές και λένε ότι κάθε γραμμή είναι μία συλλαβή η μία λέξη. Μερικοί λένε ότι κάθε γραμμή είναι μία συλλαβή δηλαδή «Ελευθερία η Θάνατος» και άλλοι λένε ότι κάθε γραμμή της σημαίας αντιστοιχεί σε ένα γράμμα από την λέξη «Ελευθερία».

Στην Κρήτη από εκεί που κατάγομαι κάθε οικογένεια έχει τουλάχιστον ή έναν Ελευθέριο ή μία Ελευθερία στο σπιτικό της. Στην δικιά μου στενή οικογένεια αυτό το όνομα υπάρχει έξι φορές.

Εμείς οι Κρητικοί έχουμε μεγάλο πάθος για την Ελευθερία μας. Αυτή την επιθυμία μας την έχουμε εκδηλώσει τουλάχιστον δύο φορές: στην επανάσταση του Θερίσου το 1905 και εναντίον των Γερμανών στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Στην Επανάσταση του Θερίσου αρχηγός ήταν ο Ελευθέριος Βενιζέλος που αργότερα κατάφερε να γίνει πρωθυπουργός της Ελλάδος μετά την ένωση της Κρήτης με την υπόλοιπη Ελλάδα το 1913.

www.venizelos-foundation.gr/endocs/xronologio2Photos.jsp
www.en.wikipedia.org/wiki/History_of_Crete
www.explorecrete.com/greek/crete-gr.html

www.explorecrete.com/history/battle-crete-chronicle.htm

Με αυτά τα λίγα λόγια πιστεύω ότι έχω καταφέρει να περιγράψω τι ακριβώς σημαίνει η ελευθερία για μένα.

Μάρτιος 2006

Greek Gods in the past and today

Stergoula Papageorgiou

Ancient Greeks held anthropocentric, polytheistic beliefs tolerating diversity. Each god had a field of responsibility and related powers. They were the personification of the forces of the universe (Wikipedia, 2005). To the Christians, the Greek belief system presented a problem. Was Christianity an intolerant religion believing in one true God? (Misev, 2004). How could this new monotheistic belief system transplant its polytheistic predecessor? There is a link between Christian saints and ancient gods and the ancient Greek religion permeates western and Islamic societies (Kluth, 1997). Today, the Olympian gods continue to be an important cultural reference long after the ancient Greek religion ceased to be practiced (Wikipedia, 2005). The gods continue to impact all aspects of modern life through art, medicine, architecture, science and the professions (Kluth, 1997). For our purposes we will consider this point in time to be the proclamation of Christianity as the state religion of Rome by the Emperor Constantine in 312 AD.¹

Where are they now

The Christians tried to destroy all vestiges of the Olympian gods (Norwich, 1995; Wikipedia, 2005). It was not however possible to erase the influence of Greek mythology without erasing the *Iliad*, the *Odyssey* and other works of Homer, Theocritus, Virgil, Ovid and hundreds of other authors that no one but a few zealots wanted to cast aside (Wikipedia, 2005). The Orthodox Christian Empire of Constantinople² therefore provided the vital link to antiquity with its direct impetus and influence on the Renaissance (Norwich, 1995).

Christianity

The answer lay then not in disenfranchising the old religion, but to take ownership of it.

The Orthodox and Catholic Churches display many aspects of polytheism with their emphasis on the worship of saints, each with its sphere of particular influence or powers (Wikipedia, 2005).

Much of the work of the old gods of the Greek pantheon was taken over by saints and angels of the new Christianity (Kluth, 1997). For example, the close similarities of the worship of the virgin Mary and the virgin Athena; Saint Nicholas, protector of sailors in the Orthodox Church and of Poseidon god of the sea; and

¹ In some places in the east of the empire Christianity supplanted the Olympian gods in many places before this date and in some places, the continued worship of the ancient Greek gods continued well after this date. At least one emperor of Constantinople tried to reinstate the Olympian gods as the state religion after the proclamation of Constantine the Great and there are historical records of the worship of Artemis and Hercules continuing on the island of Rhodes well into the 700's AD (Norwich, 1995).

² call it Roman or Byzantine

Prometheus made man from clay while God made Adam from clay. Some other examples include, Archangel Michael and Hermes leading souls to the afterlife; Saint Achilles metropolitan of Larissa and semi divine hero Achilles also of Larissa; Dionysus god of wine depicted in art wearing a wreath of vine leaves and Saint Dionysus also decorated with vine leaves; The sun god Helios and the prophet Ilia who also travelled in a chariot of fire, as well as the similarity of their names (Sandels, 1992). In art, the prophet is often shown in his chariot or as a bearded man in the same manner as Helios (Sandels, 2005).

Also, in Christian teaching, sin came into the world when Satan tempted Eve to eat an apple (Patterson, 2002). In Greek mythology, Eris, goddess of discord once tossed a golden apple inscribed, "For the Fairest", into the assembly of the gods. The ensuing jealousy led to the Trojan War (Patterson, 2002). This Greek story is also about the first woman created unleashing evil into the world (Patterson, 2002).

Every day in the modern world, we also see symbols of commerce influenced by the divine divisions of power of the Olympian gods. For example, symbols for

- education and wisdom such as Athena or the owl;
- medicine and health related to the god Asclepius, such as entwined snakes;
- justice such as Themis and her scales;
- hunting such as the goddess Artemis and her bow and hounds;
- messengers, couriers and postal services related to Hermes;
- shipping related to Poseidon and his trident;
- wine and theatre related to Dionysus; and
- engineering companies related to Hephaestus.

The Arts

Throughout art history the Greek gods formed central themes. From the Renaissance³ to the works of Byron and Delacroix to the modern era this influence shows no sign of diminishing in contemporary media. Computer games frequently use stories of Greek gods as a back drop for their quest oriented games (All about History, 2004).

The moral and intellectual themes behind Greek gods have proven adaptable to many cultures over many centuries (All about History, 2004). It shows mankind's inherent need to explore meaning, morality, existence and spirituality. (All about History, 2004).

The gods have inspired and shaped everything from great art and literature, to our notions of sexuality and gender roles, to the themes of popular films and TV shows (Bartlett, 2005). For example, the extensive influence of Ovid's *Metamorphoses* on the works of William Shakespeare to contemporary beliefs in UFOs and visits from extraterrestrials, in popular entertainment such as *Star Trek* and films such as *Road Warrior* and *Terminator* (Bartlett, 2005).

The extent of this influence on a long line of artists, writers, philosophers, composers, and filmmakers results in part from the vibrant ancient literary and artistic tradition that has transmitted the ancient gods to us (Powell, 2002).

The works of Renaissance artists such as Michelangelo demonstrate a strong influence from classical Greek ideals. Other artists such as Botticelli used Greek gods as subject matter (eg. The Birth of Venus) (Precourt, 2005).

³ With the decline and fall of the Byzantine Empire in the 1400s AD, impetus and inspiration was given to the Renaissance when Greeks including artists and academics were forced to move west (Norwich, 1995). The Renaissance was the rebirth of the cultural achievements of classical civilisations in the West. Before this time, Islamic civilisations had similarly been inspired by the ancients, through the Byzantine link (Norwich, 1995). To the Greeks, the ancient Gods were always present without any requirement to "rediscover" them.

Later baroque artists also looked to the gods. For example, Benucci's 'Apollo and Daphne' and Carracci's decoration of the Farnese Gallery (Precourt, 2005). This continuity and influence is also apparent in contemporary works of ceramics and sculpture with ancient divine subject matter and neoclassical architecture based on ancient Greek temples of worship.

Science and medicine

The extent to which the ancient gods have penetrated the modern psyche is best illustrated by the theories of the subconscious of Freud and Jung. In ancient times, Asclepius the god of healing was the interpreter of dreams (Boeree, 2000).

Today psychoanalysis has extended beyond the framework of therapy and penetrated into philosophy, sociology, anthropology, literature, cinematography and art criticism (Boeree, 2000). Such concepts as 'the subconscious', 'libido', 'sublimation' and "Oedipus complex" entered into everyday speech (Boeree, 2000).

The influence of the Greek gods on Freud's thinking is demonstrated by the subject matter of his personal art collection, including figurines such as

- terracotta Sphinx which asks Oedipus the riddle of man and ultimate divine retribution;
- bronze Athena with Medusa's head as an allegory for fear of punishment;
- bronze Asclepius, the patron of therapy and dream interpretation.

Everywhere you turn, the compartmentalisation of knowledge and areas of specialisation in study in the modern professional world is based on fields of expertise and power just as it was in ancient times based on the divisions in the heavens (eg. Engineering Hephaestus, Medicine Asclepius, Law Themis, military Ares, beauty Aphrodite and so on).

Conclusion

We see then that the ancient Greek gods continue to influence modern western religion, thought and popular culture not as gods, as in antiquity, but in a manner that affects the foundation of our being and so continues to influence almost every aspect of contemporary life.

Bibliography

All about history (2004) "Greek gods", www.allabouthistory.org/Greek-Gods.htm

Amvrazi, E. (2005) "Lecture Notes", *GENT 0404; Gods, Heroines and Heroes in Greek Mythology and Modern Culture*, University of New South Wales

Bartlett, K. (2005) "Classical Mythology", The Teaching Company, www.teach12.com/ttc/Assets/course_descriptions/243.asp

Boeree, C.G. (2000) "Freud and Psychoanalysis", Shippensburg University, Pennsylvania, <http://www.ship.edu/~cgboeree/psychoanalysis.html>

Graves, R. (1992) "The Greek Myths: Complete Edition", Penguin Books, London

- Kluth, F. J. (1997) "Religion in Ancient Greece" in *The Role of Women in the Art of Ancient Greece*, www.fjkluth.com/religion.html, Kent, Ohio
- Mishev, Y (2004) "Greek Mythology" www.eyci.ca/history/mythology.htm
- Norwich, J.J. (1995) "Byzantium trilogy: The Early years; The Apogee; and The Decline and Fall", Penguin Books, London
- Powell, B. (2002) "Short Introduction to Classical Myth" Prentice Hall, reproduced by University of Washington, Online Learning, "Greek Mythology", www.outreach.washington.edu/openuw/asp/transform.asp?course=Greekmyth&xm/=greekmyth-info1
- Precourt, B. (2005) "Mythology in Art: Renaissance to Modern Times", University of Wisconsin-Milwaukee <http://www.uwm.edu/Course//mythology/0100/renaissance.htm>
- Sandels, V.E.K. (2005) "Greek orthodox saints", www.in2Greece.com/English/saints/saints.htm
- Wikipedia (2005), "Greek Mythology" www.quajara.com/wiki/en/wikipedia/g/gr/greek_mythology_html

Nicole Kidman

συνέντευξη 1

(ρεπόρτερ, Βασίλειος Παπαγεωργίου)

Ερώτησις

Νικόλ Κιντμαν, για πες μας πού γεννήθηκες;

Απάντησις

Γεννήθηκα στη Χονολουλού της Χαβάης από Αυστραλούς γονείς, στις 20 Ιουνίου 1967, αλλά μεγάλωσα στην Αυστραλία.

Ερώτησις

Πού σπούδασες στην Αυστραλία;

Απάντησις

Σπούδασα στο 'Australian Theatre For Young People' στο Σίδνεϊ και στο 'St Martins Youth Theatre' της Μελβούρνης.

Ερώτησις

Ποια ήτουνα η πρώτη σου επιτυχία;

Απάντησις

Η πρώτη μου επιτυχία ήρθε με την εμφάνιση μου στο τηλεοπτικό "Bush Christmas" (1983). Το 1990, η πρωταγωνιστική μου εμφάνιση στην ταινία "Days of Thunder", με έφερε σε... γάμου κοινωνία με τον τότε συμπρωταγωνιστή μου, Τομ Κρουζ!

Ερώτησις

Μήπως είσαι ακόμη ερωτευμένη με τον Τομ Κρουζ;

Απάντησις

Εξακολουθώ να λατρεύω τον πρώην αγαπημένο μου, παρά το ότι έχουν περάσει έξι χρόνια από τότε που χωρίσαμε, οριστικά.

Ερώτησις

Τότε παντρεύεσαι τον τραγουδιστή της κάντρου Κιθ Ούρμπαν;

Απάντησις

Παντρεύουμε τον αγαπημένο μου τραγουδιστή της κάντρου Κιθ Ούρμπαν στις 25 Ιουνίου, ο γάμος θα πραγματοποιηθεί σε καθολικό ναό του Σίδνεϊ. Ενώ και ο Τομ Κρουζ παντρεύεται μια εβδομάδα μετά, στις αρχές Ιουλίου, την αγαπημένη του Κέϊτι Χολμς, η οποία στις 18 Απριλίου έφερε στον κόσμο το πρώτο τους παιδί.

Συνέντευξη 2

Χαράλαμπος Μαυρολεύτερος

(ΧΜ) - Καλημέρα Νικόλ και ευχαριστώ που ήρθατε εδώ για αυτή την συνέντευξη. Εσείς, ποια θεωρείτε πατρίδα σας;

Νικόλ Κίντμαν - Έχω ταξιδέψει σε πολλά κράτη, αλλά η πατρίδα μου είναι η Αυστραλία.

ΧΜ - Έχετε δει κανένα Ελληνικό έργο;

ΝΚ - Είδα μια φορά το «Ο τρελλός που τ'άχει τετρακόσια» με τον Κωσταντάρρα ως πρωταγωνιστή. Είχε πολλή πλάκα.

ΧΜ - Ακούτε και ελληνική μουσική;

ΝΚ - Μου αρέσει να ακούω μουσική από άλλα κράτη. Αγαπάω πολύ το 'My Number One' της Παπαρίζου

ΧΜ - Ωραία. Τρώτε και ελληνικό φαγητό;

ΝΚ - Α... δεν υπάρχει φαΐ καλύτερο από το στιφάδο.

ΧΜ - Ε... τότε είστε Ελληνίδα! Έχετε πάει καμιά φορά στην Ελλάδα;

ΝΚ - Όχι, δεν έχω πάει, αλλά θα πάω του χρόνου.

ΧΜ - Ωραία. Ευχαριστώ για το χρόνο που μου διαθέσατε και καλή τύχη.

ΝΚ - Ευχαριστώ.

Μάιος 2006

Κύπρος 2006

Αγνή Αρτέμη

Ο ήλιος δίνει μια λάμψη στα ορθάνοιχτα απλωμένα μπροστά μας πράσινα χωράφια και στην ατέλειωτη θάλασσα. Αισθάνομαι ήρεμη σ' αυτό το πανέμορφο και ήσυχο περιβάλλον. Προσπερνάω τους απλούς και φιλότιμους ανθρώπους, τους Τουρκοκύπριους, που ζούνε την καθημερινή ζωή τους. Για πρώτη φορά βλέπω μια Κύπρο, ένα λαό κι έναν κόσμο. Μου φαίνεται σαν έναν όνειρο.

Η φυσική ομορφιά του τόπου και η απλότητα της καθημερινής ζωής κρύβουν μια μακρόχρονη ιστορία πίκρας και πόνου. Μια ιστορία που άρχισε όχι μόνο με την τουρκική κατοχή του 1974, αλλά και με την επέμβαση στην Κύπρο από την ελληνική χούντα. Αυτά τα προβλήματα που προκάλεσαν κυρίως οι πολιτικοί, τώρα οι άνθρωποι, οι Ελληνοκύπριοι αλλά και οι Τουρκοκύπριοι, τα κουβαλάνε μέσα στις ψυχές και στην καρδιά τους.

Φτάνουμε στην Αμμόχωστο όπου βλέπω καταστραμμένα χτίρια που δεν έχουν φτιαχτεί από τότε που βομβαρδίστηκαν το '74. Υπάρχουν ακόμα ορύγματα στο χώμα, και δεν επιτρέπεται να πατήσει κανείς τα πόδια του πέρα από τα κάγκελα. Η θεία μου μας περιγράφει μια φωτογραφία που δημοσιεύτηκε στον τύπο. Ένας άνθρωπος κρέμεται από τα παράθυρα ενός κτιρίου πεθαμένος από την έκρηξη. Δυστυχώς το παρελθόν δεν ξεχνιέται, κι έτσι η Κύπρος δυσκολεύεται να κάνει βήματα προς το μέλλον.

Τα χτίρια βρίσκονται ακριβώς δίπλα στην παραλία. Περπατάω πάνω στη χρυσή άμμο και συγκεντρώνομαι στο κρυστάλινο νερό και στον ουρανό. Οι αντίθετες εικόνες των χτιρίων και της παραλίας είναι κολλημένες στη μνήμη μου. Από τη μια μεριά μια πικρή εικόνα του παρελθόντος που θυμίζει πόλεμο. Από την άλλη, μια εικόνα ελπίδας και ειρήνης που εύχομαι να αντιπροσωπεύει το μέλλον.

Φεύγουμε, και στο πεζοδρόμιο βλέπω μια γάτα κι ένα σκύλο να περπατούν μαζί χαρούμενα. Σκέφτομαι ότι αυτή η γάτα κι αυτός ο σκύλος που είναι συνήθως εχθροί, έχουν γίνει φίλοι. Μήπως κι εμείς που δεν είμαστε ζώα, αλλά άνθρωποι, μπορούμε να ενώσουμε την Κύπρο; Δεν ξέρω, το μόνο που ξέρω είναι ότι ειρήνη στο μέλλον δε γίνεται με μίσος, ρατσισμό, φόβο και υποψία. Δεν μπορούμε να κάνουμε βήματα μπρος αν βλέπουμε πάντα πίσω μας. Βέβαια, απλές λύσεις δεν υπάρχουν για ένα τόσο πολύπλοκο θέμα.

ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟ

Πολυξένη Ραπτάκη

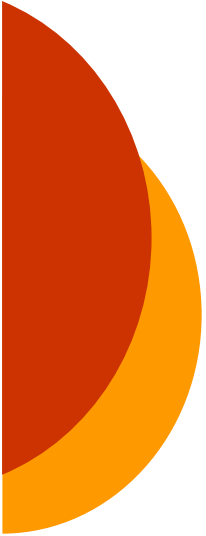
Το αρχαίο όνομα είναι Μεγίστη αλλά σήμερα το γνωστό του όνομα είναι Καστελλόριζο και είναι ένα ελληνικό νησί που βρίσκεται εκεί που τελειώνει η Ασία και αρχίζει η Ευρώπη. Το Καστελλόριζο είναι 9 τχ με πληθυσμό μόνο 200 άτομα, ανήκει στη Δωδεκάνησο και βρίσκεται στην τουρκική ακτή.

Ωστόσο, στα παλαιά χρόνια το Καστελλόριζο είχε πληθυσμό 15.000 κάτοικους. Αλλά, το 1920 το νησί πέρασε στην κατοχή των Ιταλών, ενώ το 1943 πέρασε στην κατοχή των Βρεταννών. Οι Βρεταννοί μετέφεραν τους Καστελλοριζιούς στην Αίγυπτο για να τους προφυλάξουν από τους ιταλικούς και τους γερμανικούς βομβαρδισμούς. Δυστυχώς οι περισσότεροι Καστελλοριζιοί δεν γύρισαν στο νησί, αλλά αποδέχτηκαν προσφορά από τους Βρεταννούς να μεταναστεύσουν στην Αυστραλία, όπου σήμερα μένουν 50.000 άτομα. Τελικά, το 1948 το Καστελλόριζο πήρε το όνομα του από τους Ιταλούς που το έλεγαν 'Castello Rosso' γιατί το νησί έχει ένα κάστρο με κόκκινες πέτρες. Σήμερα το Καστελλόριζο είναι ένα ήσυχο μέρος όπου δεν κυκλοφορούν αυτοκίνητα. Τα σπίτια που βρίσκονται γύρω στο λιμάνι είναι χτισμένα σε νεοκλασικό στυλ.

Το πιο φημισμένο και όμορφο αξιοθέατο στο Καστελλόριζο είναι η Μπλε Σπηλιά. Είναι στο πίσω μέρος του νησιού και μπορεί κανείς να πάει εκεί με βάρκα. Όταν είσαι μέσα στη σπηλιά, όλα είναι μπλε. Είναι μεγαλοπρεπής.

Επίσης όταν είσαι στο Καστελλόριζο είναι απαραίτητο να δοκιμάσεις το κατουμάρι. Είναι ένα γλυκό που τρώγεται ζεστό, γίνεται με βούτυρο και αλεύρι και ζάχαρη και κανέλα. Το Καστελλόριζο έχει πολλά να προσφέρει.

Αύγουστος 2006

ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ "MY OF-COURSE LIFE"

Ειρήνη Μάλλιαρου

Ο ατμός που έβγαινε από την κατσαρόλα και στριφογύριζε καθώς ανέβαινε απαλά προς τα πάνω ώσπου να χαθεί στο σκοτάδι του νταβανιού, τα δίχτυα ψαράδων και τα χοντρά σχοινιά που κρέμονταν στη σκηνή, οι πέτρες και τα κοχύλια του γυαλού αραδιασμένα στο μπροστινό μέρος της σκηνής και ένα αρχαϊκό μπασούλο στη μέση, όλα αυτά έφεραν στο νου εκατοντάδες αναμνήσεις. Ένα αίσθημα νοσταλγίας πλημμύρισε το μυαλό μου και το σώμα. Το ένιωθα σε κάθε άκρη του κορμιού, και μου έσφιγγε τη καρδιά.

Τα φωτιστικά εφφέ είναι καταπληκτικά, δίνουν την εντύπωση ότι είναι απόγευμα καθώς δύνει ο ήλιος ή νωρίς το πρωί καθώς ανατέλλει. Ένα απαλό μπλε που σμίγει με αποχρώσεις του πορτοκαλί και σε κάποια σημεία πάνω στη σκηνή φαντάζει χρυσαφί.

Δεν δίνω προσοχή στο τι γίνεται γύρω μου, έχασα το ενδιαφέρον μου για τις γυναίκες που προσπαθούν απεγνωσμένα να βρουν τις θέσεις των νεόφερτων και το γεγονός ότι τα είχαν χάσει γιατί κάποιος είχε τακτοποιήσει τις θέσεις διαφορετικά έτσι ώστε το δέκα ήταν δίπλα στο δεκαεννιά. Εδώ που τα λέμε δεν ήταν η πρώτη φορά μέσα στα τελευταία δέκα λεπτά που τα είχαν μπερδέψει, ούτε και η τελευταία ώσπου να αρχίσει η παράσταση.

Ο ατμός μου έχει τραβήξει τελείως τη προσοχή και καθώς οι ακτίδες φωτός από τους προβολείς παιχνιδίζουν ανάμεσα στις μικροσκοπικές σταγόνες εγώ ταξίδευα σε μιά χώρα μακρινή και σε ένα καιρό ξεχασμένο.

Τραβήχτηκα πίσω στη θέση μου στην αίθουσα του θεάτρου από τη φωνή της μητέρας μου: «Μα πότε θα αρχίσει επιτέλους, έχει πάει οχτώ και δέκα και ακόμα δεν έχει έρθει όλος ο κόσμος».

«Ε, τι περιμένεις και συ καημένη; Έλληνες είναι, με το πάσο τους...» Αυτά μπορεί να περιμένει κανείς όταν οι άνθρωποι παίρνουν λίγο περισσότερο χρόνο από ό,τι θα έπρεπε για να κάνουν το κάθε τι... Όχι ότι αυτό είναι πράγμα κακό... δεν τους κατηγορώ καθόλου. Μέσα σε έναν κόσμο που τα πάντα γίνονται με το ρολόι και που το χρονόμετρο κυβερνάει ουρανό και γη, είναι εντελώς φυσικό για το λαό του οποίου οι πρόγονοι εφηύραν το χρόνο και έπειτα τον αμφισβήτησαν (και τον φιλοσόφησαν), να κάνει ακριβώς το ίδιο έστω και αιώνες αργότερα. (γί'αυτό και υπάρχει το GMT – Greek Maybe Time)

Όσπου να συμμαζέψω το μυαλό μου και τις σκέψεις μου συνειδητοποιώ ότι τα φώτα χαμηλώνουν σταδιακά ώσπου σβήνουν εντελώς. Το μόνο φως που απομένει στην αίθουσα είναι ένα άσπρο-μπλε σαν εκείνο που ρίχνει η

πανσέληνος και φωτίζει την παραλία καθώς αντανακλάται από την επιφάνεια της θάλασσας και σκορπίζεται σε όλες τις κατευθύνσεις.

Σιγά σιγά με ένα χρυσαφί φως που πιθανώς συμβολίζει, αν όχι την ανατολή του ήλιου, τότε μια άφιξη ή μιά παρουσία, αρχίζει μιά μουσική, μιά μελωδία, γλυκιά, αλλόκοτη, γνώριμη και συνάμα ξένη, που σιγά σιγά δυναμώνει.

Μιά βαθιά αναπνοή. Δεν κλαίω εύκολα και αυτό μάλλον με βλάπτει παρά να μου κάνει καλό. Σφίγγω τα δόντια και απαγορεύω τα δάκρυα να εμφανιστούν στα μάτια.

Η μελωδία βγαίνει από το στόμα μιας γυναίκας που εμφανίζεται στη σκηνή. Είναι ντυμένη όπως φαίνεται για πρακτικούς λόγους που έχουν να κάνουν με τη γρήγορη αλλαγή χαρακτήρος, χρόνου, τόπου κτλ. Βγαίνει αργά αλλά σταθερά και σταματά στο κέντρο της σκηνής, καθώς συνεχίζει να τραγουδάει. Στέκεται εκεί και κοιτάζει τον κόσμο.

Με αυτή τη μελωδία, που αν και βγαίνει από άνθρωπο δεν παύει να είναι αλλόκοτα όμορφη, και με ένα βλέμμα χαρούμενα αναστατωμένο αλλά επίμονο επίσης, μας προσκαλεί. Μας προσκαλεί να μπούμε και μεις στο δικό της κόσμο, δηλαδή να αφήσουμε πίσω μας την πραγματικότητα μέσα στην οποία ζούμε όλοι το σήμερα, αλλά και την προσωπική μας πραγματικότητα, η οποία διαφέρει από του άλλου, και να μπούμε στη δική της, σαν άνθρωποι απλοί, γυμνοί χωρίς ατζέντα και χωρίς τους παράγοντες που μας καθορίζουν.

Μας λέει απλά να αναστείλουμε τη δυσπιστία μας για ένα μικρό χρονικό διάστημα, να ξεχάσουμε δηλαδή ότι αυτό εδώ είναι απλά ένα θεατρικό έργο. Εδώ που τα λέμε, πιστεύω ότι αυτή η ανάγκη για αναστολή είναι ένα μέρος της ανθρώπινης φύσης, της ανθρώπινης κατάστασης, να θέλουμε δηλαδή να λιποταχτήσουμε, να ξεφύγουμε, να πάμε κάπου αλλού, να γίνουμε κάποιος ή κάτι άλλο.

Εγώ ταξιδεύω ήδη και ας μη ξέρω πού ακριβώς. Δεν με ενδιαφέρει να το αναλύσω, θέλω απλά να είμαι, να υπάρχω μέσα σε αυτή τη στιγμή. Αυτή η μελωδία κρύβει μέσα της στιγμές χαράς, κρύβει πόνο, νοσταλγία, τρυφερότητα, αγάπη, βάσανο, θυμό, ανακούφιση, αγανάκτηση... Τόσα συναισθήματα μπερδεμένα μέσα σε μιά μικρή και καθώς φαίνεται απλή μελωδία που θα έπρεπε κανείς να της παραδοθεί χωρίς αντίσταση. Μια μελωδία τέτοια είναι πολύ περίπλοκη αλλά εύθραυστη επίσης, που εάν προσπαθήσει κάποιος να την αναλύσει, ειδικά κάποιος που έχει ζήσει αυτά τα συναισθήματα, και τα έχει ζήσει με κάποια ένταση, θα καταντήσει ένας άνθρωπος μπερδεμένος και κατεστραμμένος.

(Παρουσίαση της παράστασης στα αγγλικά και φωτογραφίες:
http://www.greekfestivalofsydney.com.au/festival06/events/event_mylife.htm)

Αύγουστος 2006

[Ένα βιβλίο τη Φωτεινής Επανωμίτη](#)

Ένα βιβλίο της Φωτεινής Επανωμίτη

Ερασμία Μιχαλάτου

The Mule's Foal, που στα ελληνικά μεταφράστηκε με το τίτλο «Τα βοτάνια της Μιρέλλας», είναι ένα βιβλίο που αναμειγνύει την μυθολογία με την ιστορία της Βόρειας Ελλάδας. Σ' αυτό το παράδειγμα η Επανωμίτη γράφει για μια γυναίκα που την λένε Μέτα.

Η Μέτα ήταν μια εντεκάχρονη Τουρκάλα που πέρασε στην ιδιοκτησία μιας κυρίας, της Μιρέλλας, όταν η μητέρα της την πούλησε σαν πόρνη για τρία καλαμπόκια για να ταΐσει τα άλλα παιδιά της. Ο Στέφανος, ένας Έλληνας στρατιώτης, μετά αγόρασε την Μέτα για δυο γουρούνια και μια αγελάδα. Ο Στέφανος παντρέφτηκε την εντεκάχρονη Μέτα.

Στο βιβλίο η Επανωμίτη περιγράφει την Μέτα ως εξής...

"Με τα χέρια της σκότωνε αγριοχοίρους και έσχιζε το σαγόνι τους. Επίσης πάλευε με τους λύκους, τους στραγγάλιζε, και τους έγδερνε. Έφερνε το δέρμα τους σπίτι για κουβέρτες για τα παιδιά της."

Εδώ βλέπουμε ότι η Επανωμίτη δείχνει την Μέτα ως μια δυνατή γυναίκα, σαν τη μυθολογική μορφή του Ηρακλή, του γιού του Δία, που ήταν επίσης αθάνατος.

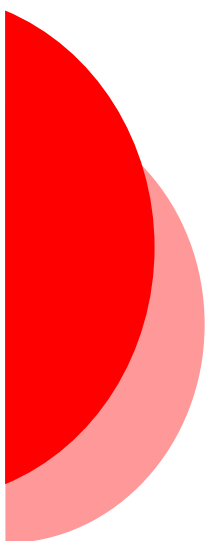
Απρίλιος 2006

ΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

Δημήτρης Καλλίγερος

Στην φαντασία μου, σκέπτομαι ότι θα ήθελα να ταξιδεύσω στο Βόρειο Πόλο. Έτσι κι έγινε. Με τον φιλαράκο μου τον Χάρη, έφθασα στο Βόρειο Πόλο. Σχεδόν χαθήκαμε μέσα στο απέραντο χιόνι, αλλά ευτυχώς συναντήσαμε μια οικογένεια Εσκιμώων που μας βοήθησαν και μας φιλοξένησαν. Μείναμε μαζί τους μέσα στο μικρό ιγκλού τους και πηγαίναμε κυνήγι για άσπρες αρκούδες. Επίσης πηγαίναμε για ψάρεμα από τρύπες μέσα στον πάγο. Το περπάτημα στον πάγο είναι πολύ δύσκολο, αλλά ευτυχώς ο Κέλσι (έτσι είναι τό όνομα του) είχε τα σκυλιά που μας έσερναν στο έλκηθρο.

Μάϊος 2006

Theia Athanassia's Guide ...

... to being the perfect Nifi

*Theonie Trianta,
Maria Kiottos,
Marika Comonos*

Yiasas Paidia,

My name is Athanasia but that's Theia Athanasia to you.

My Hellsoc boys (particularly my little Haralambos) have informed me that the young ladies in Hellsoc might have lost touch with their true Greek inner woman. It disturbs me to hear things like that so that's why I'm here.

It is time for me to sit down and share my wisdom with our future wives, cooks and cleaners because us Greek women have a duty to uphold, and I know a thing or two about running a household. I believe it is my role to pass on to all of you girls the important tips for being the best nifi for your gambro (and your pethera)!

This week I will teach you the way to make a great impression when you meet your gambro. You need to make yourself look like the Greek goddess within- I know when Con came home from work he did not care about anything that happened in my life, as long as I had coiffed my hair, put on my nicest forema, and applied my make-ups. That rule applies to all young ladies. Make sure you bleach your moustaki, and maybe pluck those dark hairs hanging out. Nor would a little wax go astray either, you want to make sure he knows you're a woman!

Opopo where has the time gone! I have to go call Tassoula from the horio now.

Yiasas nikokires- keep building up the nifi points- 3 so far.

Theia Athanasia

(Αναδημοσίευση από το *Hellsoc Hangover*, τεύχος Ιουνίου)

ΕΛΛΗΝΟΑΥΣΤΡΑΛΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΚΑΙ GREEKLISH

Μια ομάδα φοιτητών του UNSW που μίλησαν και έγραψαν για τα Greeklish (Φωτ. Κ. Καραναστάσης)

«Τα Greeklish είναι κατά την γνώμη μου ένας τρόπος έκφρασης που χρησιμοποιείται κάθε μέρα από χιλιάδες Έλληνες στην Ελλάδα και στη διασπορά. Τα Greeklish πιστεύω πως ξεκίνησαν στην διασπορά από Έλληνες μετανάστες που προσπαθούσαν να μάθουν αγγλικά. Χρησιμοποιώντας λέξεις από τα αγγλικά, τις μετέτρεπαν στα Ελληνικά. Το άλλο είναι πως πολλές λέξεις που είναι Greeklish πήρανε αυτό τον χαρακτήρα επειδή δεν ξέρανε οι ομογενείς τι ήταν η ελληνική λέξη.

Π.χ. φρίζα - ψυγείο

Έχουν δίκιο μερικοί που πιστεύουν πως τα Greeklish απειλούν την ταυτότητα των Ελλήνων ως έθνος και εγώ σε ορισμένα σημεία συμφωνώ με την άποψη τους. Στη διασπορά τα Greeklish έχουν γίνει μια καινούρια γλώσσα. Τα περισσότερα Ελληνόπουλα μπερδεύουν τις δυο γλώσσες, πολλοί μιλάνε μισά ελληνικά. Στην εκκλησία υπάρχουν μεγάλες αλλαγές, με τη λειτουργία που σιγά σιγά γίνεται στα αγγλικά με καμιά πεταμένη Ελληνική λέξη για να δείξουν πως ακόμα είναι Έλληνες. Τα παιδιά δε συνεχίζουν τα Ελληνικά στο σχολείο και αυτό οξύνει το πρόβλημα της μη διατήρησης της γλώσσας.»

(Κώστας Καραναστάσης)

«Τα Greeklish έχουν γίνει αντικείμενο γλωσσολογικών και κοινωνιογλωσσολογικών ερευνών. Οποσδήποτε δεν είναι μόνον μια καινούργια ποικιλία γραπτού λόγου, αλλά ένα κοινωνικό και ιδεολογικό φαινόμενο που συζητιέται παθιασμένα σε δημόσιες συζητήσεις στα ΜΜΕ. Αυτό είναι κατανοητό λαμβανομένου υπόψιν ότι τα γραπτά δεν είναι μόνο έναν τρόπο καταγραφής των γλωσσών, αλλά είναι και πολιτισμικά σύμβολα.

Τα Greeklish μπορεί να θεωρούνται ως επικοινωνία στην Ελληνική γλώσσα ενώ υιοθετούν την Λατινική γραφή. Για παράδειγμα:

«Yia sou koukla, thelo to telefono tis Alexias.

An to ehete, sas parakalo na mas to steilete.

Filakia,

Panagiotis»

Τα Greeklish μπορεί να θεωρούνται ως θετική εξέλιξη που φέρνει πιο κοντά ανθρώπους Ελληνικής και Αυστραλέζικης καταγωγής, είναι όμως οποσδήποτε σοβαρή απειλή για την ταυτότητα μιας χώρας που είναι πολύ θαυμαστή!»

(Άνθεια Κουρέα)

«Εγώ είμαι μεγαλωμένος στη χώρα της Αυστραλίας. Τα Greeklish για μένα και για πολλά άλλα Ελληνόπουλα είναι μια γλώσσα που μιλάμε μεταξύ μας. Τα αγγλικά τα μιλάμε απταίστως, τα ελληνικά στην καθαρεύουσα δυσκολευόμαστε, και ενώνουμε τις δυο γλώσσες στα Greeklish. Στις κουβέντες μας μπλέκονται τα ελληνικά και τα αγγλικά λόγια μαζί. Τα Greeklish είναι ας πούμε μια άλλη γλώσσα μέσα στις κεντρικές και κυριότερες γλώσσες του κόσμου. Τη γλώσσα την ελληνική ποτέ δεν θα την απειλήσουν και στα Αγγλικά δύναμη δε χαρίζουν.»

(Άγγελος Σαλλής)

«Τα Greeklish είναι ονομασία για αυτό το φαινόμενο που οι γλωσσολόγοι λένε «code-switching», (η αλλαγή του γλωσσικού κώδικα) αλλά μόνο όταν συμβαίνει μεταξύ ελληνικών και αγγλικών. Αυτό το φαινόμενο μπορεί να συμβαίνει στο επίπεδο της πρότασης ή στο επίπεδο της λέξης. Το πρώτο είναι όταν κάποιος μιλάει, και λέει μερικές προτάσεις στα ελληνικά και μερικές στα αγγλικά. Το δεύτερο είναι όταν ένας χρησιμοποιεί ελληνικές και αγγλικές λέξεις σε μια πρόταση, για παράδειγμα: «Your dog είναι good?». Τα Greeklish μπορεί να συμπεριλαμβάνουν «false cognates». «False cognates» είναι λέξεις που φαίνονται ότι σημαίνουν το ίδιο αλλά δεν είναι έτσι. Για παράδειγμα: car και κάρο. Τα Greeklish μπορεί και να συμπεριλαμβάνουν λέξεις επινοημένες από λέξεις της άλλης γλώσσας, για παράδειγμα: το κουτί/τα κουτιά στα ελληνικά γίνονται το μπόξι/τα μπόξια (box/es). Νομίζω ότι τα Greeklish, και άλλες code-switching διάλεκτοι, όπως τα Spanglish, είναι πολύ ενδιαφέροντα. Όταν εξετάσεις πότε, πώς και γιατί συμβαίνουν τα «switches» μπορείς να καταλάβεις και πόσο ενδιαφέρον είναι αυτό το φαινόμενο. Αυτό δεν είναι απλό θέμα, αλλά μπορούμε να πούμε ότι τα «switches» συμβαίνουν όταν δίγλωσσοι μιλάνε μαζί τους, ή όταν ένας δίγλωσσος μιλάει μία από τις δυο γλώσσες καλύτερα από την άλλη. Νομίζω ότι είναι σημαντικό να μπορεί κανείς να μιλάει ελληνικά ή αγγλικά όταν χρειάζεται, έστω κι αν μιλάει Greeklish σε άλλες περιπτώσεις. Κατά τη γνώμη μου, οι code-switching διάλεκτοι, όπως τα Greeklish και τα Spanglish, εμπλουτίζουν την γλώσσα των δίγλωσσων.»

(Αδελίνα Ισαμπέλ Πλάηστεδ)

«Τα Greeklish έχουν θετικές και αρνητικές πλευρές. Αφενός, τα Greeklish στις αγγλόφωνες χώρες έχουν αρχίσει να αντικαθιστούν τα επίσημα Ελληνικά. Αυτό σημαίνει ότι, σιγά σιγά, τα Ελληνικά χάνονται, και επιπλέον, χάνουμε την Ελληνική ταυτότητα που αντιπροσωπεύεται από την Ελληνική γλώσσα. Αφετέρου, είναι ένας τρόπος με τον οποίο οι Έλληνες μετανάστες στις αγγλόφωνες χώρες μπορούν να εκφράζονται. Τα Greeklish μπορεί να μην αντιπροσωπεύουν την Ελληνική ταυ-

τότητα, αλλά αντιπροσωπεύουν την ιστορία των Ελλήνων μεταναστών. Είναι ένας τρόπος, με τον οποίο κάποιος μπορεί να βρει μια ισορροπία ανάμεσα στα Ελληνικά και στα Αγγλικά.

(Αγνή Αρτέμη)

(απόσπασμα από άρθρο που δημοσιεύτηκε στο Greek Herald, 25/11/2005)